

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/1829**z dnia 23 kwietnia 2015 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2, art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1 akapit drugi oraz art. 15 ust. 8,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽²⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6 lit. a) oraz art. 66 ust. 3 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1144/2014 uchylono rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008⁽³⁾ i ustanowiono nowe przepisy, zgodnie z którymi działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i niektórych artykułów spożywczych w oparciu o produkty rolne, prowadzone na rynku wewnętrznym lub w państwach trzecich, mogą być finansowane w całości lub częściowo z budżetu Unii.
- (2) Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się głównie do programów prostych, zarządzanych przez państwa członkowskie. W odniesieniu do programów, w których uczestniczy wiele państw, zarządzanych bezpośrednio przez Komisję, powinno mieć zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽⁴⁾. Jednakże warunki, na jakich organizacja inicjująca może przedstawić program, określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, należy stosować zarówno do programów, w których uczestniczy wiele państw, jak i programów prostych.
- (3) Art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 ustanawia wykaz organizacji inicjujących. Konieczne jest określenie warunków, na jakich każda z kategorii organizacji inicjujących może złożyć wniosek w sprawie programów informacyjnych i promocyjnych współfinansowanych przez Unię. Aby zagwarantować, że organizacje inicjujące są reprezentatywne dla danego sektora, niezbędne jest określenie odpowiedniego poziomu reprezentacji. Tam gdzie to możliwe, będzie stosowana prosta zasada reprezentowania większości danego sektora.
- (4) Działania informacyjne i promocyjne współfinansowane przez Unię powinny mieć na celu otwarcie nowych rynków zbytu w krajach trzecich i powinny zostać podjęte przez szerszy krąg podmiotów. W celu zwiększenia konkurencyjności i zapewnienia jak najszerzego dostępu do unijnego systemu promocji, należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, aby dana organizacja nie otrzymała wsparcia dla danego programu promocyjnego więcej niż dwa razy pod rząd.
- (5) W celu wyboru podmiotów odpowiedzialnych za realizację programów prostych organizacje inicjujące muszą zapewnić najlepszy stosunek wartości do ceny. Muszą przy tym unikać wszelkich konfliktów interesów. W przypadku gdy organizacją inicjującą jest podmiot prawa publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽⁵⁾, zastosowanie mają przepisy przewidziane w tej dyrektywie i przetransponowane do prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65). Dyrektywa 2004/18/WE traci moc z dniem 18 kwietnia 2016 r.

- (6) System promocji Unii powinien uzupełniać i wzmacniać działania prowadzone przez państwa członkowskie oraz koncentrować się na przesłaniu Unii. W tym kontekście działania informacyjne i promocyjne współfinansowane przez Unię powinny mieć konkretny wymiar unijny, dla którego należy ustalić konieczne kryteria.
- (7) Do tej pory niemal dwie trzecie programów zrealizowanych na rynku wewnętrznym było ukierunkowanych przez organizacje inicjujące jedynie na państwo członkowskie pochodzenia organizacji. Ponadto obecnie będzie można umieszczać oznaczenie pochodzenia produktów na materiałach informacyjnych i promocyjnych pod pewnymi warunkami. W celu zapewnienia faktycznej unijnej wartości dodanej, programy współfinansowane przez Unię i prowadzone na rynku wewnętrznym powinny objąć swoim zasięgiem większą liczbę rynków i nie ograniczać się jedynie do państwa członkowskiego pochodzenia organizacji inicjującej, chyba że programy te przekazują informacje dotyczące europejskich systemów jakości lub właściwych praktyk żywieniowych zgodnie z białą księgą Komisji Europejskiej „Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością” ⁽¹⁾.
- (8) W celu uniknięcia jakiegokolwiek pokrywania się działań promocyjnych finansowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽²⁾ należy wyłączyć z finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia programy, które wywierają wpływ jedynie na poziomie lokalnym, i wspierać programy, które będą funkcjonowały na dużą skalę i będą miały zasięg transgraniczny, zwłaszcza na rynku wewnętrznym.
- (9) Działania informacyjne i promocyjne współfinansowane przez Unię nie mogą być ukierunkowane na konkretny znak towarowy, lecz powinny nieść przesłanie dotyczące Unii. W związku z tym działania informacyjne i promocyjne na rynku wewnętrznym dotyczące systemów, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, powinny informować o cechach lub gwarancjach oferowanych przez te systemy, obejmując w szczególności wzrost świadomości na temat unijnych systemów jakości i ich rozpoznawalności.
- (10) W celu informowania konsumentów należy określić, że wszelkie informacje na temat wpływu produktu na zdrowie muszą opierać się na uznanych podstawach naukowych i muszą być zgodne z załącznikiem do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 ⁽³⁾ lub zatwierdzone przez właściwe organy krajowe odpowiedzialne za zdrowie publiczne w państwie, w którym prowadzone są działania.
- (11) Ze względu na szczególny charakter działań promocyjnych należy ustanowić zasady dotyczące kwalifikowalności kosztów ponoszonych przez beneficjenta na rzecz realizacji programu.
- (12) Programy proste powinny być finansowane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Art. 19 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽⁴⁾ przewiduje, że koszty związane z zabezpieczeniem są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie. Zgodnie z art. 126 ust. 3 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, które powinno mieć zastosowanie do programów, w których uczestniczy wiele państw, koszty związane z zabezpieczeniem płatności zaliczkowych wniesionym przez beneficjenta dotacji powinny być uznane za kwalifikujące się do finansowania przez Unię. W celu zapewnienia równego traktowania programów prostych i programów, w których uczestniczy wiele państw, które mogłyby być przedstawione przez te same organizacje inicjujące, należy wprowadzić odstępstwo od art. 19 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 907/2014 oraz zezwolić, aby koszty związane z zabezpieczeniem kwalifikowały się do finansowania przez Unię.
- (13) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Unii należy przyjąć odpowiednie środki służące zwalczaniu oszustw i rażących zaniedbań. W tym celu należy ustanowić kary administracyjne z uwzględnieniem zasad ich skuteczności, proporcjonalności i odstrasżającego charakteru. Kary administracyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia należy uważać za wystarczająco odstrasżające, aby zniechęcić do umyślnej niezgodności.

⁽¹⁾ COM(2007) 279 final z 30.5.2007.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

- (14) Dla zachowania jasności i pewności prawnej należy uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 501/2008 ⁽¹⁾ ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008. Powinno ono jednak nadal obowiązywać w odniesieniu do programów, które zostały wybrane na podstawie jego przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Warunki, na jakich organizacja inicjująca może złożyć wniosek dotyczący programu prostego lub programu, w którym uczestniczy wiele państw

1. Organizacje inicjujące, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, mogą złożyć wniosek dotyczący programu informacyjnego i promocyjnego, pod warunkiem że są reprezentatywne dla danego sektora lub produktu w następujący sposób:

- a) organizację branżową lub międzybranżową, z siedzibą w państwie członkowskim lub na poziomie Unii, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, uznaje się za reprezentatywną dla danego sektora objętego programem:
- (i) jeżeli obejmuje ona co najmniej 50 % w stosunku do liczby producentów lub 50 % wielkości lub wartości produkcji zbywalnej produktu(-ów) lub danego sektora, w danym państwie członkowskim lub na poziomie Unii; lub
 - (ii) jeśli jest to organizacja międzybranżowa uznana przez państwo członkowskie zgodnie z art. 158 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾ lub art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ⁽³⁾;
- b) grupę zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽⁴⁾ oraz o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, uznaje się za reprezentatywną dla nazwy chronionej na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i objętą programem, w przypadku gdy obejmuje ona co najmniej 50 % wielkości lub wartości produkcji zbywalnej produktu(-ów), którego(-ych) nazwa jest chroniona;
- c) organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, uznaje się za reprezentatywną dla produktu(-ów) lub danego sektora w ramach programu w przypadku, gdy są uznane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 154 i 156 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;
- d) z wyjątkiem programów realizowanych po utracie zaufania konsumentów, organ sektora rolno-spożywczego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, jest reprezentatywny dla objętego(-ych) programem sektora(-ów) z uwagi na fakt, że przedstawiciele tego produktu(-ów) lub sektora są ich członkami.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) ppkt (i) i lit. b) można przyjąć niższe progi, jeśli organizacja inicjująca wykaże w przedstawionym wniosku, że istnieją szczególne okoliczności, w tym dowody dotyczące struktury rynku, które uzasadniałyby uznanie organizacji inicjującej za reprezentatywną dla danego(-ych) produktu(-ów) lub sektora.

3. Organizacja inicjująca posiada niezbędne techniczne, finansowe i kadrowe zasoby pozwalające na skuteczną realizację programu.

4. Organizacja inicjująca nie może otrzymać wsparcia w odniesieniu do programów informacyjnych i promocyjnych dotyczących tego samego produktu lub systemu, przeprowadzonych na tym samym rynku geograficznym więcej niż dwa razy z rzędu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 501/2008 z dnia 5 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

Artykuł 2

Wybór organów odpowiedzialnych za realizację programów prostych

1. Organizacje inicjujące muszą wybrać organy odpowiedzialne za realizację programów prostych, zapewniając najlepszy stosunek jakości do ceny. Dokonując tego wyboru, są one zobowiązane podjąć wszelkie działania w celu niedopuszczenia do sytuacji zagrażającej – z przyczyn związanych z interesem gospodarczym, przynależnością polityczną lub narodową, więzami rodzinnymi lub emocjonalnymi lub jakimikolwiek innymi wspólnymi interesami – bezstronnej i obiektywnej realizacji programu („konflikt interesów”).
2. W przypadku gdy organizacją inicjującą jest podmiot prawa publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/24/UE, musi ona dokonać wyboru organów odpowiedzialnych za realizację programów prostych zgodnie z krajowymi przepisami transponującymi wymienioną dyrektywę.

Artykuł 3

Kwalifikowalność programów prostych

1. Aby kwalifikować się do objęcia finansowaniem, programy proste:
 - a) są zgodne z przepisami prawa Unii dotyczącymi tych produktów i ich wprowadzania do obrotu;
 - b) są zaplanowane na dużą skalę, zwłaszcza pod względem ich przewidywanych wymiernych skutków transgranicznych. Na rynku wewnętrznym oznacza to, że program jest realizowany w co najmniej dwóch państwach członkowskich i przy spójnym udziale przyznanych środków, w szczególności z uwzględnieniem odpowiedniej wielkości rynku w każdym z państw członkowskich, lub jest realizowany w jednym państwie członkowskim, przy czym to państwo członkowskie nie jest państwem członkowskim, z którego pochodzi(-a) organizacja(-e) inicjująca(-e). Wymóg ten nie ma zastosowania do programów, które rozpowszechniają informacje na temat unijnych systemów jakości, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, oraz programów informujących o właściwych praktykach żywieniowych;
 - c) mają wymiar unijny w zakresie treści przesłania i wpływu, w szczególności dostarczają informacji na temat europejskich norm produkcji, jakości i bezpieczeństwa europejskich produktów spożywczych oraz na temat europejskich praktyk żywieniowych i kultury, promują wizerunek europejskich produktów na rynku wewnętrznym i rynkach międzynarodowych, przyczyniają się do podnoszenia świadomości na temat europejskich produktów i logo wśród opinii publicznej oraz w przedsiębiorstwach handlowych. Oznacza to, że w szczególności program realizowany na rynku wewnętrznym, dotyczący jednego lub więcej systemów, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, w swoim głównym przesłaniu unijnym koncentruje się na tym systemie/tych systemach. Jeżeli w ramach danego programu prezentowany jest jeden lub kilka produktów ilustrujących założenia danego systemu/danych systemów, są one przedstawiane jako przesłanie drugorzędne w stosunku do głównego przekazu Unii.
2. Dodatkowo, jeśli przesłanie programu obejmuje informacje na temat wpływu na zdrowie, komunikat ten:
 - a) na rynku wewnętrznym spełnia wymogi określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 lub jest zatwierdzony przez właściwy organ krajowy ds. zdrowia publicznego w państwie członkowskim, w którym prowadzone są działania;
 - b) w państwach trzecich jest zatwierdzony przez właściwy organ krajowy ds. zdrowia publicznego w państwie, w którym prowadzone są działania.

Artykuł 4

Koszty programów prostych kwalifikujące się do finansowania przez Unię

1. Koszty spełniające wszystkie poniższe kryteria kwalifikują się do finansowania przez Unię:
 - a) zostały faktycznie poniesione przez organizację inicjującą w trakcie realizacji tego programu, z wyjątkiem kosztów dotyczących końcowych sprawozdań i oceny;
 - b) są wskazane w szacunkowym budżecie danego programu;

- c) są niezbędne w celu realizacji programu będącego przedmiotem pomocy finansowej;
- d) możliwa jest ich identyfikacja i weryfikacja, w szczególności są one ujmowane w rejestrach księgowych organizacji inicjującej i ustalane zgodnie ze standardami rachunkowości obowiązującymi w kraju, w którym organizacja inicjująca ma siedzibę;
- e) spełniają wymogi stosownego prawodawstwa podatkowego i socjalnego;
- f) są racjonalne, uzasadnione i zgodne z zasadą należytego zarządzania finansami, w szczególności jeżeli chodzi o oszczędność i wydajność.

2. W zaproszeniu do składania wniosków, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, określa się kategorie kosztów uznawanych za kwalifikujące się do finansowania przez Unię.

Jednak następujące kategorie kosztów są kwalifikowalne:

- a) w drodze odstępstwa od art. 19 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 907/2014 koszty związane z zabezpieczeniem udzielonym przez bank lub instytucję finansową oraz złożonym przez organizację inicjującą, w przypadku gdy zabezpieczenie jest wymagane zgodnie z art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014;
 - b) koszty związane z audytami zewnętrznymi, jeżeli tego rodzaju audyty są wymagane do poparcia wniosków o płatności;
 - c) koszty personelu ograniczone do wynagrodzeń, składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych kosztów zawartych w wynagrodzeniu personelu przypisanego do realizacji programu, wynikających z prawa krajowego lub umowy o pracę, koszty ponoszone przez osoby fizyczne pracujące na podstawie bezpośredniej umowy z organizacją inicjującą innej niż umowa o pracę lub przez osoby fizyczne oddelegowane przez osobę trzecią za wynagrodzeniem;
 - d) podatek od wartości dodanej („VAT”), jeżeli nie istnieje możliwość jego odzyskania na podstawie prawodawstwa krajowego dotyczącego VAT i jeżeli jest płacony przez beneficjentów innych niż osoby nieuwzględniane za podatników zgodnie z definicją podaną w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾;
 - e) koszty analiz mających na celu dokonanie oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, przeprowadzonych przez niezależny, wykwalifikowany organ zewnętrzny.
3. Kwalifikowalne koszty pośrednie ustala się według stawki zryczałtowanej wynoszącej 4 % całkowitych kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich personelu organizacji inicjującej.

Artykuł 5

Kary administracyjne w odniesieniu do programów prostych

1. W przypadku nieprawidłowości nakłada się na organizację inicjującą kary administracyjne w wysokości dwukrotności różnicy pomiędzy kwotą początkowo wypłaconą lub wnioskowaną a kwotą rzeczywiście należną.
2. W przypadku poważnego uchybienia, w szczególności ponownego wystąpienia nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, lub gdy organizacja inicjująca została uznana za winną poważnego naruszenia swoich zobowiązań w procedurze wyboru programów lub w trakcie działania, organizacja inicjująca traci prawo do udziału w działaniach informacyjnych i promocyjnych na okres trzech lat od dnia stwierdzenia naruszenia.

Artykuł 6

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 501/2008 traci moc. Rozporządzenie to ma jednak nadal zastosowanie do programów zatwierdzonych zgodnie z jego postanowieniami przed dniem 1 grudnia 2015 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2015 r. w odniesieniu do propozycji programów przedstawionych od dnia 1 grudnia 2015 r. i później.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
